

....., dn.

.....
miejsowość/data

.....
imię i nazwisko

.....
adres do doręczeń

Sz. P.

Właściwy Komendant ds. Osobowych

Komendant Miejski/Powiatowy/Wojewódzki Policji w

.....
.....
adres

.....
sygnatura akt/numer rozkazu ustalającego ekwiwalent

SKARGA O WZNOWIENIE POSTĘPOWANIA

Działając w imieniu własnym, na podstawie art. 145a §1 k.p.a. wnoszę o wznowienie postępowania w sprawie wysokości i wypłaty należnego mi ekwiwalentu pieniężnego za niewykorzystany urlop oraz ponowne przeliczenie wysokości ww. ekwiwalentu.

UZASADNIENIE

Od do byłam/em funkcjonariuszem Policji, ostatnio pełniącym służbę w Po zwolnieniu mnie ze służby został mi wypłacony, na podstawie art. 115a ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 roku o Policji, w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 27 lipca 2001 roku o zmianie ustawy o Policji, ustawy o działalności ubezpieczeniowej, ustawy – Prawo bankowe, ustawy o samorządzie powiatowym oraz ustawy – Przepisy wprowadzające ustawy reformujące administrację publiczną (Dz. U. Nr 100, poz. 1084) ekwiwalent pieniężny za dni niewykorzystanego urlopu wypoczynkowego, dni niewykorzystanego urlopu dodatkowego oraz za godzin niewykorzystanego czasu wolnego przysługującego mi na podstawie art. 33 ust. 3 ustawy o Policji, w łącznej wysokości (słownie) złotych. Wysokość należnego mi ekwiwalentu ustalono w wysokości 1/30 części miesięcznego uposażenia zasadniczego wraz z dodatkami o charakterze stałym należnego na ostatnio zajmowanym stanowisku służbowym.

Wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z 30 października 2018 roku, sygnatura akt K 7/15 art.

115a ustawy o Policji, stanowiący podstawę ustalenia i wypłaty mi ww. ekwiwalentu został uznany za niezgodny z art. 66 ust. 2 w zw. z art. 31 ust. 3 zdanie drugie Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej w zakresie w jaki ustala wysokość ekwiwalentu pieniężnego za 1 dzień niewykorzystanego urlopu wypoczynkowego lub dodatkowego w wymiarze 1/30 części miesięcznego uposażenia.

W uzasadnieniu wyroku Trybunał Konstytucyjny wskazał, że metoda obliczania ekwiwalentu pieniężnego za niewykorzystany urlop zawarta w ustawie o Policji jest mniej korzystna niż metoda, w której czynnikiem jest liczba 1/22 lub 1/21. W konsekwencji za każdy dzień niewykorzystanego urlopu funkcjonariusz Policji otrzyma odpowiednio mniejszy ekwiwalent niż otrzymując takie samo uposażenie zasadnicze funkcjonariusz Służby Więziennej czy żołnierz zawodowy. Biorąc powyższe pod uwagę, funkcjonariusze Policji za każdy dzień niewykorzystanego urlopu otrzymują ok 73% dziennego uposażenia, czego nie można uznać za pełną rekompensatę poniesionej straty, a pośrednio zmniejszony został także czas wypoczynku funkcjonariusza. Wypłacone mi świadczenie nie jest zatem ekwiwalentne do wysokości niewykorzystanego przeze mnie urlopu.

Trybunał Konstytucyjny wskazał także, że w związku z unormowaniem w ustawie o Policji wymiaru urlopu wypoczynkowego lub dodatkowego w relacji do dni roboczych, a nie kalendarzowych powinno prowadzić do zastosowania mnożnika wynikającego z relacji 26 dni roboczych do 30 dni kalendarzowych.

Zgodnie z art. 145a §1 k.p.a. można żądać wznowienia postępowania również w przypadku, gdy Trybunał Konstytucyjny orzekł o niezgodności aktu normatywnego z Konstytucją, umową międzynarodową lub z ustawą, na podstawie którego została wydana decyzja. Biorąc powyższe pod uwagę niniejszy wniosek jest uzasadniony i konieczny. W wyniku ustalenia należnego mi ekwiwalentu za niewykorzystany urlop na niekonstytucyjnej podstawie prawnej, według nieprawidłowego mnożnika 1/30, a nie 1/21 jak w innych służbach mundurowych, znacząco zaniżono należne mi świadczenie i naruszyło moje słuszne interesy. Tylko zastosowanie mnożnika 1/21 w pełni rekompensuje poniesioną stratę w wyniku niewykorzystanego urlopu. Z tych też względów konieczne jest ponowne przeliczenie należnego mi ekwiwalentu, z uwzględnieniem prawidłowego mnożnika, o co wnoszę.

Biorąc powyższe pod uwagę wnoszę jak na wstępie.

.....
podpis